

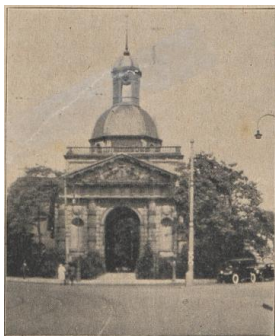
Gerard Vogelezang

Gerardus (Gerard) Hugo Vogelezang is geboren op 8 december 1916 in Hilversum. Hij was de zoon van Albert Vogelezang en Hendrika Maria Tieleman.

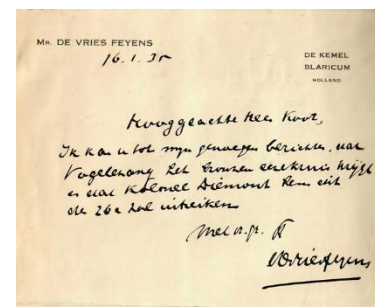
Hij woonde in Hilversum en werd op 2 februari 1933 scout bij groep 4, de Apachiogroep. Hij werd een jaar later op 20 januari voortrekkergast bij de Nakotastam in Hilversum. Op 15 december 1934 werd hij als voortrekker geïnstalleerd.

De stam was een combinatie van de voortrekkers van de 4e Amsterdamse groep Hendrick de Keyser (Grijs) en de 4e Hilversumse groep, Apachiogroep. Het was een actieve stam en in *De Huifkar*, het maandblad voor en door Nederlandse Voortrekkers verschijnen regelmatig verslagen van activiteiten. Ze hadden ook veel contact met andere stamleden en waren nauw betrokken bij landelijke activiteiten.

De stam krijgt tijdens een stambijeenkomst van 24 op 25 september 1932 haar naam. Er werd gestemd en gekozen voor Nakota's. Ook het embleem wordt bedacht, een brandend vuur met daaronder de stamnaam. Nakotas betekent 'Vrienden' en komt van de Zwartvoetindianen in Amerika. Ton Koot werd Oubaas van de Stam. Hij kreeg zijn volmacht in 1932. Hij was op landelijk niveau actief bij Scouting betrokken en onder andere ook de redacteur van *De Huifkar*. Op 27 oktober 1934 werd hun stamhut in de Muiderpoort in Amsterdam feestelijk geopend.

Gerard nam in 1934 deel aan de Vierdaagse in Nijmegen met stadsgenoten uit Hilversum. In januari 1935 reikte Waarnemend hoofdverkenner Kolonel Arnaud Diemont aan voortrekker Gerard Vogelezang het Bronzen Eerekrus uit voor het met groot levensgevaar redden uit zee van een jonge man die, hoewel een goed zwemmer, door den stroom was meegesleurd en reeds gezonken was. Brons was de hoogste onderscheiding.

In 1936 stopte Gerard bij de stam omdat hij op 11 mei naar Den Helder verhuisde voor een opleiding bij de Koninklijke Marine. Hij werd torpedomaker. Hij nam weer deel aan de Vierdaagse in 1937, dit keer met andere leerling torpedomakers van zijn opleiding. In november 1939 vertrok hij naar Soerabaja in Nederlands-Indië.

Gerard kwam vervolgens als Korporaal Torpedomaker aan boord van de Colombia onder commandant J.L.K. Hoeke. Begin 1941 werd het motorpassagiersschip Colombia gevorderd

door de Nederlandse Marine en omgebouwd tot een bevoorradingsschip voor onderzeeboten. Het schip verliet het Verre Oosten begin 1942. Onderweg van East London naar Simonstown werd ze op 27 februari 1943 voor de kust van Port Elisabeth in Zuid Afrika aangevallen door de Duitse onderzeeër U-516. Het schip werd geraakt door een torpedo en zank binnen 10 minuten. Van de bemanning overleefden 239 opvarenden de aanval en 8 personen werden vermist. Een walvisvaarder pikte de overlevenden op.

Ook Gerard overleefde de aanval en ging naar het United Kingdom. Daar trouwde hij op 16 juni 1943 in Dundee, UK, met Noreen Niccolls. Ze kregen twee kinderen.

Na de oorlog verhuisde hij weer naar Den Helder. In oktober 1959 werd hij benoemd tot majoor-torpedomaker. Gerard voer tot midden jaren '60 bij de Marine.

Meer informatie

[Registratiekaart Vogelezang \(archief.amsterdam\)](#)

[Akte - Noord-Hollands Archief \(wiewaswie.nl\)](#)

[G.H. Vogelezang \(Dutch\) - Crew lists of Ships hit by U-boats - uboat.net](#)

[Colombia \(Dutch Submarine tender\) - Ships hit by German U-boats during WWII - uboat.net](#)

[The Type IXC U-boat U-516 - German U-boats of WWII - uboat.net](#)

[Registratie in 1937 » Open Archieven](#)

[Registratie in 1934 » Open Archieven](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche](#)

[Padvinders, jrg 19, 1935, no. 2, 1935 » 1935-02 - Pag. 10 |](#)

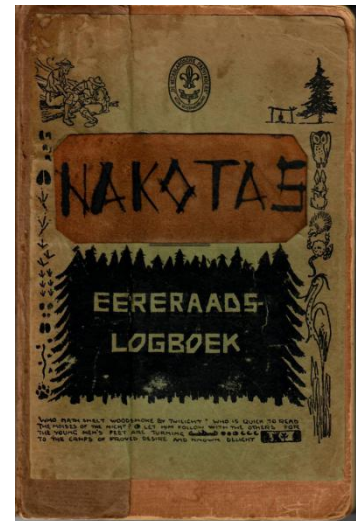
[Delpher](#)

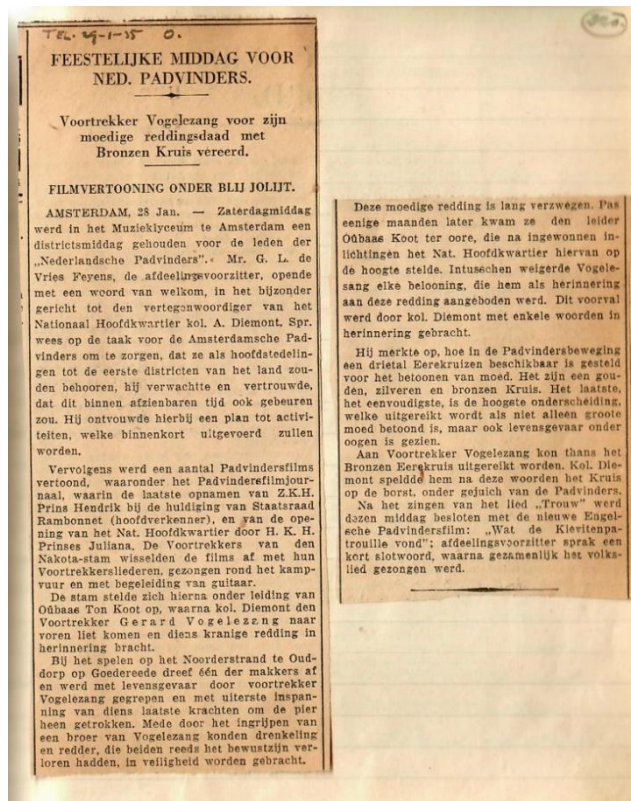
[Alle Hens - 1959 - Editie 12 by Marinemuseum - Issuu](#)

Logboek Nakotas stam 1930-1940, incl Stamregister 1930-1937 (113) Scoutingmuseum Baarn

Logboek Nakotas stam dec 1932- sept 1935 door Rien Schulte en Jo Jansen (114) Scoutingmuseum Baarn

Nakotas Eereraadslogboek, Archief Reizend Scoutingmuseum

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.